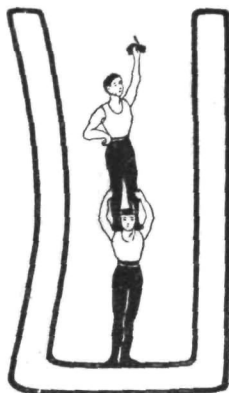

A. MASLO:

Pust.

sako leto prej ali pozneje — kakor že nastopi Velika noč — obhajamo tudi pust, praznik plesa, norčij in burk. O pustu pripovedujejo:

Bil je potnik, po imenu Kurent, ki si je šel iskat dela. Spotoma se mu pridruži neznanec in ga prosi za denar, rekoč: »Daj mi denarja, da se oženim!«

Popotnik odgovori: »Imam samo en denar; ako ga dam tebi, kaj mi tedaj ostane?«

Vendar mu ga končno da.

V zahvalo da neznanec potniku piščalko, ki je imela prečudno moč. Kadar je kdo nanjo zapiskal, so vsi okolo nje zaplesali.

Naš znanec s piščalko se ustavi pri nekem grofu, ki ga vzame za pastirja. Zmenita se za vse leto, da bo pasel krave, kakor bo mogel in znal.

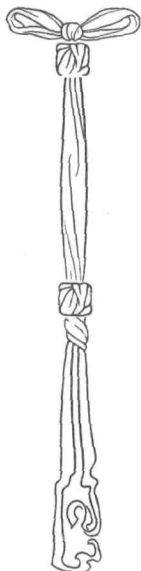
Prvi dan začne pastir na paši piskati; a glej — krave začno plesati in pridejo zvečer lačne in blatne domov.

Grof gre drugi dan sam s pastirjem na pašo. Ko pastirjeva piščalka zapiska, začno krave, pa tudi grof — plesati in plešejo do poznega večera. Krave dospo lačne in blatne, grof pa ves upehan in togoten domov. Odslavi pastirja in mu odšteje za vse leto dogovorjeno plačo.

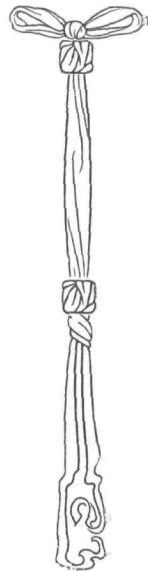
Vesel in plesaje jo pastir odkuri naprej.

Od tega časa je pust vedno poln plesa, norčij in burk.

Uspavanka.

Molči, dete, in zaspi!
 Burja tuli krog voglov,
 ni očetā še domov:
 Šel je v kraje nepoznane,
 šel nad divje tatrmene,
 koder smrt ima gosti;
 sabljo — blisk vihti v rokāh,
 iskrega konjiča jaha;
 po sovražnih glavah maha —
 vrag beži v lesove plah!
 V lesu temnem trd je molk,
 glad tam tuli — zlobni volk —
 zima, ljuta gospodinja,
 v beli zastor vse zagrinja,
 piska, tuli in buči —
 molči, dete, in zaspi!

Fran Žgur.